

Samling af Afgørelser

RETTENS KENDELSE (Fjerde Udvidede Afdeling)

9. marts 2022 *

»Annulationssøgsmål – repræsentation ved en advokat, der ikke er uafhængig tredjemand i forhold til sagsøgeren – afvisning«

I sag T-727/20,

Nigar Kirimova, München (Tyskland), ved advokaterne A. Parassina og A. García López,

sagsøger,

mod

Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) ved G. Predonzani og A. Söder, som befuldmægtigede,

sagsøgt,

angående et søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af afgørelsen truffet af EUIPO's administrerende direktør den 30. september 2020 om at afslå sagsøgerens anmodning om dispensation fra kravet om at være statsborger i en stat, der er medlem af Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, hvilket er en forudsætning for optagelse på EUIPO's liste over godkendte mødeberettigede,

har

RET TEN (Fjerde Udvidede Afdeling),

sammensat af afdelingsformanden, S. Gervasoni, og dommerne L. Madise, P. Nihoul, R. Frenco (refererende dommer) og J. Martín y Pérez de Nanclares,

justitssekretær: E. Coulon,

afsagt følgende

* Processprog: engelsk.

Kendelse

Sagens baggrund

- 1 Sagsøgeren, Nigar Kirimova, var på tidspunktet for de faktiske omstændigheder jurist ved advokatkontoret Brandstock Legal Rechtsanwaltgesellschaft mbH (herefter »Brandstock Legal«). Den 10. oktober 2019 indgav hun anmodning til Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) om at blive opført på EUIPO's liste over godkendte mødeberettigede i henhold til artikel 120 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001 af 14. juni 2017 om EU-varemærker (EUT 2017, L 154, s. 1). Som aserbajdsjansk statsborger anmodede hun samtidig i medfør af denne artikel 120, stk. 4, litra b), om dispensation fra kravet om at være statsborger i en af medlemsstaterne i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS), som fastsat i forordningens artikel 120, stk. 2, litra a) (herefter »statsborgerskabskravet«).
- 2 Ved skrivelse af 30. januar 2020 meddelte EUIPO sagsøgeren, at hendes dispensationsanmodning blev afslået, da den ikke var ledsaget af de påkrævede beviser.
- 3 Den 9. og den 13. marts 2020 indgav sagsøgeren sine bemærkninger til skrivelsen af 30. januar samme år.
- 4 Den 30. september 2020 afslog EUIPO's administrerende direktør sagsøgerens anmodning om dispensation fra statsborgerskabskravet (herefter »den anfægtede afgørelse«).

Retsforhandlinger og parternes påstande

- 5 Ved stævning underskrevet af en advokat fra advokatkontoret Brandstock Legal, indleveret til Rettens Justitskontor den 7. december 2020, har sagsøgeren anlagt den foreliggende sag.
- 6 Som en foranstaltning med henblik på sagens tilrettelæggelse i medfør af artikel 89 i Rettens procesreglement har Retten anmodet sagsøgeren om at oplyse om samtlige de arbejdsmæssige relationer, denne kunne have med sin advokat. Sagsøgeren besvarede denne anmodning den 20. januar 2021.
- 7 EUIPO indleverede svarskrift den 21. april 2021.
- 8 Den 7. juni 2021 indleverede sagsøgeren replik, og den 23. juli 2021 indleverede EUIPO duplik.
- 9 Ved afgørelse af 21. september 2021 henviste Rettens præsident, under henvisning til procesreglementets artikel 27, stk. 3, denne sag til en anden refererende dommer med henblik på at fremme Rettens behandlingskapacitet og dermed at tilgodese hensynet til en forsvarlig retspleje.
- 10 Efter forslag fra Fjerde Afdeling har Retten i henhold til procesreglementets artikel 28 besluttet at henvise sagen til et udvidet dommerkollegium.
- 11 Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:
  - Den anfægtede afgørelse annulleres.

- Den anfægtede afgørelse ændres, således at sagsøgerens anmodning om dispensation fra statsborgerskabskravet i medfør af artikel 120, stk. 4, litra b), i forordning 2017/1001 imødekommes.
- Den anfægtede afgørelse ændres, således at EUIPO pålægges at opføre sagsøgeren på listen over godkendte mødeberettigede i henhold til artikel 120 i forordning 2017/1001.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

12 EUIPO har nedlagt følgende påstande:

- Sagen afvises.
- Sagsøgeren tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Retlige bemærkninger

- 13 Uden at fremsætte en formalitetsindsigelse ved særskilt dokument i medfør af procesreglementets artikel 130, stk. 1, har EUIPO gjort gældende, at sagen skal afvises fra realitetsbehandling.
- 14 EUIPO har gjort gældende, at i medfør af artikel 19, stk. 3, i statuten for Den Europæiske Unions Domstol er en part ikke berettiget til selv at føre sin sag, men må antage en advokat, og at det følger af retspraksis, at en advokat som omhandlet i denne bestemmelse skal være en tredjemand, som er strukturelt, hierarkisk og funktionelt uafhængig af den part, denne repræsenterer. Den advokat, der har anlagt sagen på vegne af sagsøgeren, var imidlertid på tidspunktet for indleveringen af stævningen advokat ved det samme advokatkontor som sagsøgeren, havde ledelsesbeføjelser over for denne og levede dermed ikke op til kravet om at være en uafhængig tredjemand. Sagen er dermed behæftet med en fejl, der ikke kan berigtiges, og kan dermed ikke antages til realitetsbehandling.
- 15 I henhold til procesreglementets artikel 129 kan Retten til enhver tid af egen drift, på forslag fra den refererende dommer og efter at have hørt parterne, beslutte at afsige begrundet kendelse om, hvorvidt sagen skal afvises, fordi ufravigelige procesforudsætninger ikke er opfyldt. I den foreliggende sag finder Retten sagen tilstrækkeligt belyst i sagsakterne og har besluttet at træffe afgørelse ved begrundet kendelse uden at fortsætte retsforhandlingerne.
- 16 Det skal påpeges, at artikel 19, stk. 3, i statuten for Den Europæiske Unions Domstol, som finder anvendelse på Retten i medfør af statuttens artikel 53, stk. 1, fastslår, at andre parter end medlemsstaterne og EU's institutioner, de stater, som er parter i EØS-aftalen, og den i aftalen omhandlede EFTA-Tilsynsmyndighed skal repræsenteres af en advokat. Det præciseres ved artikel 19, stk. 4, at kun en advokat, der har beskikkelse i en medlemsstat eller i en anden stat, som er part i EØS-aftalen, kan repræsentere eller bistå en part for Unionens retsinstanser.
- 17 For så vidt angår advokatbegrebet skal det anføres, at idet artikel 19, stk. 3, i statuten for Den Europæiske Unions Domstol ikke henviser til medlemsstaternes nationale lovgivninger, skal dette begreb fortolkes selvstændigt og ensartet i hele EU, idet der ikke alene skal tages hensyn til denne bestemmelses ordlyd, men også til bestemmelsens kontekst og formål (jf. dom af 4.2.2020, Uniwersytet Wrocławski og Polen mod REA, C-515/17 P og C-561/17 P, EU:C:2020:73, præmis 57 og den deri nævnte retspraksis).

- 18 Det følger af fast retspraksis, at det fremgår af ordlyden af artikel 19, stk. 3, i statuten for Den Europæiske Unions Domstol, at for at anlægge en sag ved Retten er en part som omhandlet i denne bestemmelse forpligtet til at lade en tredjemand møde for sig (jf. i denne retning dom af 4.2.2020, *Uniwersytet Wrocławski og Polen mod REA*, C-515/17 P og C-561/17 P, EU:C:2020:73, præmis 58 og den deri nævnte retspraksis).
- 19 Hensynet bag kravet om at lade sig repræsentere af en tredjemand svarer til opfattelsen af en advokats rolle, der udøves med henblik på at varetage hensynet til en forsvarlig retspleje, og især til på bedste vis at beskytte og forsvare fuldmagtsgiverens interesser i fuld uafhængighed og under overholdelse af loven og de faglige og etiske regler (jf. i denne retning dom af 4.2.2020, *Uniwersytet Wrocławski og Polen mod REA*, C-515/17 P og C-561/17 P, EU:C:2020:73, præmis 61 og 62 og den deri nævnte retspraksis).
- 20 Spørgsmålet om en advokats uafhængighed skal ligeledes ses i forhold til alle personers ret til en effektiv domstolsbeskyttelse og til at blive rådgivet, forsvaret og repræsenteret som fastslået i artikel 47, stk. 1, og 2, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (jf. i denne retning generaladvokat Bobeks forslag til afgørelse i de forenede sager *Uniwersytet Wrocławski og Polen mod REA*, C-515/17 P og C-561/17 P, EU:C:2019:774, præmis 78 og 104). Der skal i denne henseende tages hensyn til, at advokatbistand forudsætter et tillidsforhold bygget på et aftalebaseret privat valg, idet klienten frit kan vælge sin advokat, og advokaten i princippet frit kan vælge sine klienter (jf. i denne retning generaladvokat Bobeks forslag til afgørelse *Uniwersytet Wrocławski og Polen mod REA*, C-515/17 P og C-561/17 P, EU:C:2019:774, punkt 111).
- 21 Henset således til den rolle, som advokaten påtager sig i den effektive beskyttelse af sin fuldmagtsgivers retlige interesse (jf. præmis 19 ovenfor) og artikel 47 i chartret om grundlæggende rettigheder, bør enhver indgriben i dette forhold være baseret på tungtvejende grunde til, at der er et klart og tvingende behov for at »beskytte sagsøgeren mod dennes advokat« (generaladvokat Bobeks forslag til afgørelse *Uniwersytet Wrocławski og Polen mod REA*, C-515/17 P og C-561/17 P, EU:C:2019:774, punkt 111). Følgelig, og som også fastslået af Domstolen, skal den pligt til uafhængighed, der påhviler advokaten, ikke forstås som det forhold, at der ikke foreligger en forbindelse til dennes klient, men forbindelser, der åbenlyst er til skade for dennes evne til at udføre sin forsvarsopgave, der består i på bedste vis at tjene sin klients interesser (dom af 4.2.2020, *Uniwersytet Wrocławski og Polen mod REA*, C-515/17 P og C-561/17 P, EU:C:2020:73, præmis 64 og 67).
- 22 Henset til artikel 19, stk. 3, i statuten for Den Europæiske Unions Domstol, til retspraksis støttet på denne bestemmelse og til artikel 47 i chartret om grundlæggende rettigheder er Unionens retsinstansers mulighed for at afvise sager fra realitetsbehandling begrænset til tilfælde, hvor det er åbenbart, at advokaten ikke er uafhængig, men det følger modsætningsvis heraf, at beføjelsen til at løse alle andre udfordringer på baggrund af interessekonflikter eller interessesammenfald principielt tilkommer de nationale myndigheder, der er kompetente i denne henseende, herunder særligt dem, der har etiske eller disciplinære beføjelser, og at Unionens retsinstanser kun undtagelsesvis skal gribe ind.
- 23 Ifølge fast retspraksis skal undtagelser fortolkes strengt, således at hovedreglers indhold ikke udhules (jf. dom af 22.4.2010, *Kommissionen mod Det Forenede Kongerige*, C-346/08, EU:C:2010:213, præmis 39 og den deri nævnte retspraksis).

- 24 Det følger heraf, at de tilfælde, som kan forhindre advokaten i at repræsentere sin klient, bør være af en sådan karakter og et sådant omfang, at det klart fremgår, at advokaten – selv om denne formelt er en tredjemand i forhold til sagsøgeren – har en økonomisk eller personlig tilknytning til enten sagens genstand eller en af parterne, som giver anledning til en rimelig tvivl om dennes uafhængighed (generaladvokat Bobeks forslag til afgørelse Uniwersytet Wrocławski og Polen mod REA, C-515/17 P og C-561/17 P, EU:C:2019:774, punkt 137). Denne tilknytning skal med andre ord danne grundlag for en begrundet formodning om, at advokaten ikke er tilstrækkeligt uafhængig til på bedste vis at beskytte sin klient og dennes interesser (jf. i denne retning dom af 4.2.2020, Uniwersytet Wrocławski og Polen mod REA, C-515/17 P og C-561/17 P, EU:C:2020:73, præmis 61 og 62).
- 25 For i denne henseende at sikre, at advokaten faktisk er en uafhængig tredjemand, skal der tages hensyn til det arbejdsmiljø, som advokaten var en del af på tidspunktet for indbringelsen af sagen for Unionens retsinstanser (jf. i denne retning dom af 6.9.2012, Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej og Polen mod Kommissionen, C-422/11 P og C-423/11 P, EU:C:2012:553, præmis 25).
- 26 Således er betingelsen om repræsentation ved en uafhængig tredjemand ikke opfyldt, hvis sagsøgeren lader sig repræsentere af en person, som denne sagsøger indgår i et ansættelsesforhold med, eller som er økonomisk afhængig af denne (kendelse af 5.9.2013, ClientEarth mod Rådet, C-573/11 P, ikke trykt i Sml., EU:C:2013:564, præmis 13).
- 27 Tilsidesættelse af kravet om advokatens uafhængighed vil imidlertid ofte ses i en lang række faktisk forskellige situationer, der følgelig skal vurderes konkret (jf. i denne retning kendelse af 20.11.2017, BikeWorld mod Kommissionen, T-702/15, EU:T:2017:834, præmis 35, og generaladvokat Bobeks forslag til afgørelse Uniwersytet Wrocławski og Polen mod REA, C-515/17 P og C-561/17 P, EU:C:2019:774, punkt 64).
- 28 Domstolen har ganske vist fastslået, at en forbindelse, der består som følge af en civilretlig aftale om undervisningsopgaver, ikke i sig selv er tilstrækkelig til at nægte at lade den pågældende underviser repræsentere sit universitet i egenskab af advokat (dom af 4.2.2020, Uniwersytet Wrocławski og Polen mod REA, C-515/17 P og C-561/17 P, EU:C:2020:73, præmis 66-68). Denne tvist vedrørte imidlertid opsigelse af en tilskudsftale mellem det sagsøgende universitet og Forvaltningsorganet for Forskning (REA) vedrørende tilskud til forskningsprojektet Cossar (Cooperative Spectrum Sensing Algorithms for Cognitive Radio Networks), der på ingen måde vedrørte repræsentantens arbejdsmæssige forhold, som alene bestod i at undervise i international privatret. Med andre ord havde tvisten ikke noget at gøre med det arbejde, advokaten udførte for sin fuldmagtsgiver.
- 29 Til illustration af de forskellige tilfælde, der kan opstå, har Domstolen på den anden side fastslået, at en advokat, der repræsenterer en juridisk person, og som har væsentlige administrative beføjelser eller har en ledende stilling på højere niveau heri, ikke er tilstrækkeligt uafhængig af denne juridiske person (jf. i denne retning kendelse af 29.9.2010, EREF mod Kommissionen, C-74/10 P og C-75/10 P, ikke trykt i Sml., EU:C:2010:557, præmis 50 og 51, og af 6.4.2017, PITEE mod Kommissionen, C-464/16 P, ikke trykt i Sml., EU:C:2017:291, præmis 25).
- 30 På samme måde har Retten fastslået, at besiddelse af en kapitalinteresse på 10% i det sagsøgende selskab forhindrede advokaten i at leve op til kravet om at være tredjemand i forhold til selskabet (kendelse af 20.11.2017, BikeWorld mod Kommissionen, T-702/15, EU:T:2017:834, præmis 37,

38, 40 og 41, og generaladvokat Bobeks forslag til afgørelse Uniwersytet Wrocławski og Polen mod REA, C-515/17 P og C-561/17 P, EU:C:2019:774, punkt 43), og dette selv om der ikke bestod et over-underordningsforhold som følge af en ansættelseskontrakt mellem disse.

- 31 Domstolen har endvidere ligeledes fundet, at advokater, der ikke er ansat af den part, som de repræsenterer, men af en enhed, der er tilknyttet denne part, ikke lever op til kravet om uafhængighed i det omfang, der til trods for enhedernes formelle adskillelse i udstrakt grad er sammenfald mellem deres interesser (dom af 6.9.2012, Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej og Polen mod Kommissionen, C-422/11 P og C-423/11 P, EU:C:2012:553, præmis 25).
- 32 I den foreliggende sag fremgår det af sagsakterne, at sagsøgeren på tidspunktet for indleveringen af stævningen arbejdede som jurist ved advokatkontoret Brandstock Legal, og at den advokat, der har underskrevet stævningen, Alessia Parassina, var advokat ved det samme advokatkontor. Sagsøgeren var nærmere bestemt en del af den afdeling, som denne advokat ledede, og var dennes nærmeste medarbejder.
- 33 Det følger heraf, at sagsøgeren og hendes advokat havde meget nære arbejdsmæssige relationer.
- 34 Der kan derfor ikke lægges vægt på sagsøgerens benægtende forklaring herom i dennes svar på den i præmis 6 ovenfor nævnte foranstaltning med henblik på sagens tilrettelæggelse, der blev indgivet efter, at sagsøgeren var blevet gjort opmærksom på det problem, hendes repræsentationsforhold kunne medføre, hvorefter der ikke bestod en strukturel eller funktionel tilknytning mellem hende og hendes advokat, idet forholdet mellem dem var af horisontal og ikke vertikal karakter, og at de var en del af to adskilte organisatoriske strukturer.
- 35 Tilknytningen mellem sagsøgeren og Alessia Parassina er endvidere særligt stærk, da den foreliggende sag direkte omhandler sagsøgerens erhverv, som hun på tidspunktet for indleveringen af stævningen udøvede på det samme advokatkontor som Alessia Parassina og under dennes ledelse. Genstanden for sagsanlægget er nemlig afgørelsen om afslaget på at give sagsøgeren en dispensation, uden hvilken hun ikke kan opnå godkendelse til at repræsentere fysiske eller juridiske personer ved EUIPO. Hendes arbejde ved Brandstock Legal og i teamet ledet af Alessia Parassina bestod netop i at behandle sager om immaterialret.
- 36 I denne henseende skal det ligeledes fremhæves, at sagsøgeren indgav sin anmodning om optagelse på EUIPO's liste over godkendte mødeberettigede og sin anmodning om dispensation fra statsborgerskabskravet fra sin arbejdsgivers faxmaskine, og at selv om hun også havde angivet sin private adresse og e-mail i sine to anmodninger, ligeledes havde angivet sin e-mail på arbejdet. Det var ligeledes ved brug af den samme faxmaskine, at sagsøgeren den 9. og 13. marts 2020 fremsendte sine bemærkninger til skrivelsen af 30. januar samme år.
- 37 Det fremgår ligeledes af sagsakterne og af processkrifterne, at Brandstock Legal i det hele taget og særligt Alessia Parassina løbende har tilkendegivet deres interesse i sagsøgerens anmodning til EUIPO og i sagens udfald.
- 38 For det første blev der i Brandstock Legals navn og på dette kontors brevpapir den 6. marts 2020 affattet en anbefaling af sagsøgeren til brug for sagen ved EUIPO og til støtte for anmodningen om genoptagelse af sagen af 9. marts 2020, som anbefalingen var vedlagt. Sagsøgerens advokat

understregede i dette brev sagsøgerens nævneværdige bidrag til arbejdet på kontoret og anførte til slut i brevet, at »vi vil være meget taknemmelige, om [sagsøgeren] blev godkendt som mødeberettiget« af EUIPO.

- 39 For det andet, og som også EUIPO har anført, angives det i stævningen, at Brandstock Legal, som ifølge sagsøgeren udelukkende beskæftiger sig med varemærker og immaterialret, »afholder alle udgifter forbundet med optagelsen af [sagsøgeren] i det irlandske [varemærkeregister], idet det ligeledes er i [advokatkontorets] interesse, at sagsøgerens formelle kvalifikationer retvisende afspejler indholdet i hendes arbejde«.
- 40 For det tredje anføres det i stævningen, at »sagsøgeren repræsenteres af Alessia Parassina selv, idet hun i egenskab af sagsøgerens overordnede om nogen ved, at sagsøgeren er yderst kvalificeret«. For at underbygge dette uddybes det nærmere i stævningen, at »ved afgivelse af tilbud med henblik på at vinde nye klienter fremlægger Brandstock [Legal] »organigrammer« over det sagsbehandlende team, hvori sagsøgeren fremstår som en af de ældste og mest erfarne medlemmer af temaet til at promovere [advokatkontoret]«.
- 41 For det fjerde fremgår det af stævningen, at »sagsøgeren beskæftiger sig med [en] kundes særlige portefølje [...] af hensyn til [kundens] efterspørgsler, dennes omfangsrige portefølje og betydning for Brandstock Legal, fordi sagsøgeren er en af kontorets bedste og mest kompetente ansatte«.
- 42 For det femte understreges det udtrykkeligt i stævningen, at »optagelsen af sagsøgeren på listen over godkendte mødeberettigede for EUIPO er [...] vigtig for [advokatkontoret] og for teamet«, således at »den anfægtede afgørelse ikke alene er til skade for sagsøgeren, men også for [dette kontor]«.
- 43 Det fremgår klart af disse omstændigheder, at advokatkontoret Brandstock Legal, hvori Alessia Parassina leder en afdeling, på tidspunktet for indleveringen af stævningen havde en direkte interesse i sagens udfald. Det fremgår ligeledes, at sagsøgerens forklaringer i replikken, hvorefter Alessia Parassina alene repræsenterede hende som en ven, og at Brandstock Legal ikke havde nogen særlig interesse i, at hun skulle optages som mødeberettiget i mærkevaresager, ikke kan tillægges vægt.
- 44 Sagsøgeren har ganske vist anført, at det ikke var nødvendigt for hende at blive optaget på EUIPO's liste over godkendte mødeberettigede for at forblive i sin stilling.
- 45 Dette ændrer dog ikke på, at henset til for det første det arbejdsmæssige miljø, der foreligger i denne sag, herunder den tætte tilknytning mellem sagsøgeren, dennes repræsentant og Brandstock Legal, og til for det andet de pågældende personers dybe og udtrykkeligt sammenfaldende økonomiske interesser, var Alessia Parassina på tidspunktet for sagens anlæg åbenbart ikke tilstrækkeligt uafhængig til på bedste vis at kunne beskytte sin klient og dennes interesser og befandt sig dermed i en situation, der åbenlyst forhindrede hende i at varetage denne opgave (jf. præmis 19, 21 og 24 ovenfor).
- 46 Der er følgelig grundlag for at fastslå, at Alessia Parassina ikke kunne anses for at være en uafhængig tredjemand og dermed kunne præsentere sig som en tredjemand og uafhængig »advokat« som omhandlet i artikel 19, stk. 3, i statuten for Den Europæiske Unions Domstol.

- 47 Det bemærkes desuden, at den særlige tilknytning mellem Brandstock Legal og Alessia Parassina på den ene side og sagsøgeren på den anden side, der gav disse en særlig interesse i sagens udfald, ganske vist er blevet afbrudt efter sagens anlæg, idet sagsøgeren har valgt at fortsætte sin karriere som varemærkerådgiver ved det tyske kontor for et internationalt selskab, og at sagsøgeren nu også er bistået af en anden advokat, der ikke er en del af advokatkontoret Brandstock Legal. Spørgsmålet om, hvorvidt en sag kan antages til realitetsbehandling, skal imidlertid bedømmes på grundlag af forholdene på det tidspunkt, hvor stævningen blev indleveret (jf. kendelse af 16.1.2020, Hemp Foods Australia mod EUIPO – Cabrejos (Sativa), T-128/19, ikke trykt i Sml., EU:T:2020:3, præmis 20 og den deri nævnte retspraksis), og endvidere udgør kravet om, at stævningen skal underskrives af en advokat, der har beskikkelse i en medlemsstat eller i en anden stat, som er part i aftalen om EØS, en væsentlig formforskrift, der ikke figurerer blandt de forhold, der kan berigtiges efter udløbet af søgsmålsfristen i medfør af procesreglementets artikel 78, stk. 6 (jf. analogt kendelse af 5.9.2013, ClientEarth mod Rådet, C-573/11 P, ikke trykt i Sml., EU:C:2013:564, præmis 22 og 23, og af 17.7.2014, Brown Brothers Harriman mod KHIM, C-101/14 P, ikke trykt i Sml., EU:C:2014:2115, præmis 21).
- 48 Henset til det ovenstående skal sagen afvises.

Sagsomkostninger

- 49 Ifølge procesreglementets artikel 134, stk. 1, pålægges det den tabende part at betale sagsomkostningerne, hvis der er nedlagt påstand herom.
- 50 Sagsøgeren har tabt sagen og bør derfor pålægges at bære sine egne omkostninger og at betale de af EUIPO afholdte omkostninger i overensstemmelse med EUIPO's påstand herom.

På grundlag af disse præmisser bestemmer

RET TEN (Fjerde Udvidede Afdeling):

- 1) **Sagen afvises.**
- 2) **Nigar Kirimova bærer sine egne omkostninger og betaler de af Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) afholdte omkostninger.**

Således bestemt i Luxembourg den 9. marts 2022.

E. Coulon
Justitssekretær

S. Gervasoni
Afdelingsformand